

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/99/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7121010932
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. JUDr. Milan Husťák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7121010932.5

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Milana Husťáka a sudcov JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovskej a JUDr. Miroslava Baňackého, PhD., na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. októbra 2025, v trestnej veci proti A. B., obžalovaného pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a) Tr.zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Mestského súdu Košice zo dňa 24.6.2025 sp. zn. 10T/26/2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Rozsudkom Mestského súdu Košice zo dňa 24.6.2025 sp. zn. 10T/26/2021 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v C. dňa 12.10.2019 v čase okolo 04.35 hod. na mieste verejnosti prístupnom pred podnikom D., na ul. C. spoločne s E. F. fyzicky napadol poškodeného G. H. C. a to tak, že po predchádzajúcich slovných nezhodách ho udrel rukou do oblasti tváre následkom čoho poškodený spadol na zem a keď sa pokúšal postaviť zo zeme, tak ho E. F. kopol do oblasti hlavy, čím takto poškodenému G. H. C. spôsobili poškodenie na zdraví a to viac úlomkovú zlomeninu nosovo - čeľustného komplexu /tzv. noso-maxiliárny komplex/ t. j. zlomenina prednej a bočnej steny ľavej čeľustnej prínosovej dutiny, nosových kostí, čuchovej kosti a dolného okraja ľavej očnice s posunom kostených úlomkov, zlomenina prednej steny pravej čeľustnej prínosovej dutiny s vpáčením /impresiou/ kostených úlomkov, pomliaždenie ľavej očnice a otras mozgu ľahkého stupňa so sťažením obvyklého spôsobu života v trvaní 21-28 dní.

Za to bol obžalovanému A. B. podľa § 364 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. § 37 písm. h/, písm. m/ § 42 ods. 1 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému skorším trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. 0T/1/2020 zo dňa 2.1.2020, ktorým bol odsúdený podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd uložil obžalovanému spoločne a nerozdielne s už odsúdeným E. F. povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému G. H. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom

I. J. XX, C., adresa pre doručovanie J., K. XXX, škodu vo výške 4.558,50 eur; poškodenému L. M. N., N. C., O. B. X, C., P.: XX XXX XXX škodu vo výške 905,67 eur.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný.

V písomných dôvodoch odvolania odôvodneného prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že napadnutý rozsudok mestského súdu považuje za nezákonný a to pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení z dôvodu, že prvostupňový súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Ide o pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie je potrebné opakovane vykonať dôkazy, resp. vykonať ďalšie dôkazy. Jedná sa predovšetkým o výpovede svedkov: N. Q., E. F., D. C., G. R. a N. F., ktoré prvostupňový súd nevyhodnotil v prospech obžalovaného. Mestský súd sa dôsledne neriadil zásadou voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 odsek 12 Tr. por., podľa ktorého orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aby ich súhrne, nezávisle od toho či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Postup súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov nebol v súlade sú uvedenou zásadou. Súd sa dostatočne nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, vykonané dôkazy vyhodnotil iba jednotlivo a jednostranne, teda ich nevyhodnotil v súhrne alebo vzájomnej súvislosti. Z vykonaných dôkazov vyvodil nesprávny záver, pokiaľ vydal odsudzujúci rozsudok napriek tomu, že existujúce dôkazy nepreukazujú spoľahlivo a jednoznačne spáchanie skutku. Výrok o vine odôvodnil najmä výpoveďou poškodeného, ktorý podrobne popísal skutok, ako aj to, že tomu predchádzala vzájomná hádka, ako aj možný motív útoku a identifikoval obžalovaného ako útočníka. Konštatované tvrdenia súdu sú v rozpore s výpoveďou samotného poškodeného. Výpovede ostatných vypočutých svedkov (Q., F., R., C.) súd vyhodnotil ako nevierohodné pre priateľský vzťah k obžalovanému a rozpory v ich výpovediach, z čoho vyvodil snahu svojimi výpoveďami pomôcť obžalovanému. Pokiaľ ide o vykonané dokazovanie prvostupňový súd nevyhodnotil jednotlivé výpovede správne, resp. ich vyhodnotil nesprávne. Ide o výpoveď poškodeného, ktorý priznal, že počas noci požíval alkoholické nápoje, čo je potrebné považovať za kľúčové. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že poškodený v noci až do ranných hodín vystriedal viacero pohostinských zariadení, kde požíval alkoholické nápoje. Ďalšou podstatnou skutočnosťou je, že počas prípravného konania OČTK vykonal rekogníciu len podľa fotografií. K samotnému dokazovaniu je nutné uviesť, že z výpovede obžalovaného a svedka F. nevyplývala predchádzajúca vzájomná dohoda, že na poškodeného fyzicky zaútočia. Ich konanie bolo nezávislé od seba, keď poškodeného podľa tvrdenia obžaloby mal udrieť obžalovaný B. a až následne, keď bol poškodený na zemi a vstával, bol tento fyzicky napadnutý obžalovaným F., ktorý mal poškodeného kopnúť do hlavy. Za účelom zistenia skutkového stavu a následkov prečinu mal súd podrobne vypočuť znalca G. R. Q., N. k znaleckému posudku z odboru zdravotníctvo, predovšetkým k charakteru a mechanizmu vzniku jednotlivých zranení poškodeného, aby bolo možné ustáliť, či aj útok obžalovaného mal charakter ujmy na zdraví. K samotnému vykonanému dokazovaniu je potrebné uviesť, že žiaden zo svedkov neuviedol, že to bol obžalovaný, kto mal na poškodeného fyzicky zaútočiť alebo ho akokoľvek slovne napadnúť. S prihliadnutím na časový odstup približne štyroch rokov medzi skutkom a výsluchom svedkov je zrejmé, že jednotlivé výpovede vykazovali isté nepresnosti a rozpory, ktoré však možno pripísať prirodzenému výpadku pamäte, a nie účelovosti. Skutočnosť, že niektorí svedkovia obžalovaného poznali, nie je dôvodom na automatické vylúčenie ich výpovedí alebo na ich diskreditáciu. K incidentu došlo v prostredí, kde sa obžalovaný pohyboval a kde sa mohli nachádzať osoby, ktoré ho poznajú. Takáto okolnosť však sama osebe nemôže byť dôvodom na odmietnutie ich výpovedí ako nedôveryhodných, obzvlášť ak nie sú v rozpore s ostatnými vykonanými dôkazmi. Pri hodnotení vierohodnosti svedka je súd povinný prihliadnuť najmä vnútornej štruktúre výpovede svedka, teda či si neodporuje v podstatných okolnostiach, o ktorých vypovedal, k logickým súvislostiam, o okolnostiach, o ktorých svedok vypovedá, či výpoveď svedka je v súlade aj s ostatnými vykonanými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní, pričom nie menej podstatná bude aj okolnosť vzťahu svedka (poškodeného) k obžalovanému alebo poškodenému, teda či svedok je s obžalovaným príbuzenskom, respektíve v priateľskom, nepriateľskom vzťahu, prípadne vzťahu podriadenosti alebo nadriadenosti. Je úlohou súdu, aby po zvážení všetkých týchto dôkazov a okolností prípadu, postupom v zmysle ustanovenia paragrafu 2 odsek 12 Tr. por. podľa vnútorného presvedčenia rozhodol, ktorá skupina dôkazov je vierohodná a ktorá vierohodná nie je. (Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 25Co/21/2019 zo dňa 19.02.2020). Na preukázanie viny obžalovaného, súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú, ničím neprerušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá

vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť teda založený len základe takých dôkazov, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. V danom prípade okrem nejednoznačnej a rozpornej výpovede poškodeného C., ktorého výpoveď je v rozpore takmer so všetkými vykonanými dôkazmi, neexistuje jediný dôkaz, z ktorého by bolo možné prijať záver o vine obžalovaného. Rovnako sa nestotožňuje s výrokom o náhrade škody, ktorým mestský súd uložil obžalovanému povinnosť podľa § 287 ods. 1 Tr. por. spoločne a nerozdielne s už odsúdeným E. F. nahradiť spôsobenú škodu G. H. C. vo výške 4.558,50 eur a L. M. N. 905,67 eur. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok mestského súdu podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. zrušil a vrátil vec mestskému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Poškodený v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozsudok Mestského súdu Košice je vecne správny a zákonný. Prvostupňový súd vykonal zákonným spôsobom všetky dostupné dôkazy potrebné pre zistenie skutkového stavu nevyhnutných pre rozhodnutie. Rovnako tak prvostupňový súd v súlade s ustanovením § 168 Trestného poriadku dostatočne vyložil, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a dôsledne sa zaoberal aj obhajobou obžalovaného. Uložený trest považuje za zákonný a spravodlivý a to tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie mestského súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právne závery mestského súdu vo vzťahu ku všetkým výrokom napadnutého rozsudku.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval mestský súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. mestský súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere mestského súdu a keďže sa so závermi mestského súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Mestský súd po riadnom a zákonom dokazovaní dospel k správny, jednoznačnému a nespochybniteľnému záveru, že skutok sa stal, napĺňa pojmové znaky žalovaných trestných činov a že ho spáchal obžalovaný A. B..

Po podrobnom preskúmaní spisového materiálu a vykonaného dokazovania sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil s názorom mestského súdu, že obžalovaný je zo skutku jednoznačne usvedčovaný výpoveďou poškodeného G. H. C. a svedkami N. Q., ktorý predmetný konflikt sledoval zo svojho motorového vozidla. Pokiaľ ide o predmetnú výpoveď z hľadiska jej objektivizácie priebehu skutku, táto objektivizovala časosť skutku spôsobom, že prvý útok bol vedený útočníkom (obžalovaný) na hlavu poškodeného a druhý útok bol vedený ďalším útočníkom, ktorý mal poškodeného kopnúť do oblasti hlavy. Ďalšou osobou, ktorá mala byť prítomná pri fyzickom útoku mala byť neznáma žena s dlhými čiernymi vlasmi, ktorá sa mala snažiť zabrániť prvému útočníkovi, ktorý mal poškodeného fyzicky napadnúť. Krajský súd považuje za nutné uviesť, že pokiaľ ide o priebeh skutkového deja-

útoku obžalovaného na poškodeného, tento bol vedený dvoma osobami a to konkrétne obžalovaným a svedkom E. F. (právoplatne odsúdeným) v priebehu niekoľkých desiatok sekúnd. Samotný priebeh útokov – obžalovaným úder do hlavy a následne svedkom F. (už právoplatne odsúdeným) kopnutie do hlavy poškodeného je nutné poňať ako spoločné konanie, predovšetkým z časovej línie. Ide o tak rýchly sled útokov na poškodeného, že akékoľvek iné logické vysvetlenie neobstojí, a to najmä ak vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný v čase útoku sa so svedkom E. F. poznal a obaja sa nachádzali na mieste, kde k útoku na poškodeného došlo.

Popri týchto svedeckých výpovediach mestský súd správne poukázal aj na vykonané znalecké dokazovanie M. K. G., O., z odboru Zdravotníctvo a Farmácia odvetvie Chirurgia, Traumatológia, Ortopédia, zo záveru ktorého vyplýva, že poškodený utrpel viac úlomkovú zlomeniu nosového – čeľustného komplexu vľavo, zlomeniu prednej a bočnej steny ľavej čeľustnej prínosovej dutiny, nosových kostí, čuchovej kosti a dolného okraja ľavej očnice s posunom kostených úlomkov, zlomeninu prednej steny pravej čeľustnej prínosovej dutiny s vpáčením kostených úlomkov, pomliaždenie ľavej očnice a otras mozgu ľahkého stupňa. Posudzované zranenia boli spôsobené tupou silou relatívne vysokou intenzitou opakovaných úderov zovretou päťou, kopancov nohou, a podobne. Mechanizmus vzniku jednotlivých zranení zodpovedá výpovedi poškodeného.

Je teda nutné uviesť, že skutkové zistenia korešpondujú aj so závermi vyššie uvedeného znaleckého posudku č. 102/2019, so závermi ktorého sa stotožnil aj krajský súd, ktorý konštatoval, že poškodený utrpel vyššie uvedené poranenia. Rovnako tak sa krajský súd stotožnil aj konštatovaným mechanizmom vzniku predmetných zranení, ktorých vznik mohol byť spôsobený, ako to uvádzal poškodený G. H. C., ktoré boli spôsobené vysokou intenzitou opakovaných úderov zovretou päťou, kopancov nohou, a podobne.

Záverom krajský súd považuje za potrebné zvýrazniť skutočnosť, že pokiaľ ide o odvolacie námietky týkajúce sa hodnotenia vykonaných dôkazov – svedeckých výpovedí, mestský súd uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom je nutné konštatovať, že v zásadných skutočnostiach si tieto neodporovali.

Pokiaľ ide o výrok o treste, mestský súd sa adekvátnym spôsobom vysporiadal s osobou obžalovaného a v tejto súvislosti správne zistil, že obžalovaný bol 4-krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. OT/1/2020 zo dňa 2.1.2020, právoplatným toho istého dňa, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zohľadniac všetky skutočnosti majúce význam z hľadiska ukladania druhu trestu a výmery, sa krajský súd stotožnil s názorom mestského súdu, že uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia spĺňa všetky kritériá z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Nezistiac žiadne pochybenie mestského súdu ani vo výroku o povinnosti obžalovaného nahradiť poškodeným spôsobenú škodu, krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.